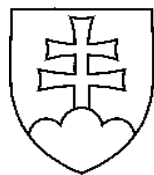

SÚDNA RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

159/2022

UZNESENIE SÚDNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 17. augusta 2022

k žiadosti sudkyne Okresného súdu Košice I,

Súdna rada Slovenskej republiky

po prerokovaní žiadosti sudkyne Okresného súdu Košice I

s c h v a ľ u j e

odpoveď k otázkam sudkyne Okresného súdu Košice I zo dňa 18. februára 2022, ktorá tvorí prílohu uznesenia.

Overovateľka: Marcela Kosová

Ján Gandžala
p o d p r e d s e d a
Súdnej rady Slovenskej republiky

Odpoveď na otázky týkajúce sa predaja nepotrebných vecí

Otázky

1. Sudkyňa Okresného súdu Košice I sa na Súdnu radu Slovenskej republiky (ďalej aj „súdna rada“) obrátila s nasledovnou žiadosťou:

„...z opatrnosti by som sa rada opýtala, či by bolo v súlade so zákonom, ak by som ako sudca všeobecného sudu Slovenskej republiky predávala svoje nepotrebné ošatenie, či iný svoj používaný hnutelný majetok formou bazárového predaja na internete. Samozrejme, za nižšiu než nadobúdaciú cenu, teda nedošlo by na mojej strane k zisku v pravom slova zmysle (prvá otázka). Jednalo by sa o akúsi formu správy vlastného majetku? (druhá otázka) Ako by sa potom takto nadobudnuté finančne prostriedky vykazovali v majetkovom priznaní sudcu? (tretia otázka)“

Východiská

2. Na základe čl. V ods. 1 Zásad sudcovskej etiky súdna rada prijíma nielen stanoviská k ich interpretácii, ale aj poskytuje odpovede na otázky sudcov a sudkýň týkajúce sa etických dilem [čl. V ods. 1, písm. b)]. Etické dilemy nemusia nevyhnutne priamo súvisieť so Zásadami sudcovskej etiky. Môžu sa týkať aj výkladu stavovských predpisov. Práve o takýto prípad v daných otázkach sudkyne aj ide. Súdna rada z dôvodu možnej dôležitosti otázok formuluje odpoveď sudkyňi obdobne, ako formuluje stanoviská podľa čl. V ods. 1, písm. a) Zásad sudcovskej etiky.
3. Podľa čl. 145a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sudca vykonáva funkciu ako svoje povolanie. Výkon funkcie sudcu je nezlučiteľný s funkciou v inom orgáne verejnej moci, vrátane funkcie predsedu a podpredsedu Súdnej rady Slovenskej republiky, so štátnozamestnaneckým pomerom, s pracovným pomerom, s obdobným pracovným vzťahom, s podnikateľskou činnosťou, s členstvom v riadiacom alebo kontrolnom orgáne právnickej osoby, ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť, ani s inou hospodárskou alebo zárobkovou činnosťou okrem správy vlastného majetku, vedeckej, pedagogickej, literárnej alebo umeleckej činnosti a členstva v Súdnej rade Slovenskej republiky¹. Účelom uvedeného ustanovenia je zabezpečiť nezávislý a nestranný výkon funkcie sudcu, keďže s nezávislosťou a nestrannosťou sudcu bezprostredne súvisí požiadavka nezlučiteľnosti (inkompatibility) funkcie sudcu s inou štátnou, prípadne aj neštátnou funkciou (III. ÚS 16/00, PL. ÚS 10/05).
4. Podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka² podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu. Takto je podnikanie pojmovovo vymedzené pre celý právny poriadok, či už súkromnoprávnej, alebo verejnoprávnej regulácie³.
5. Z hľadiska vyššie spomenutých parametrov medzi hospodárskou činnosťou a zárobkovou činnosťou nie je rozdiel. Podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň, ako aj právo podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť. Podľa čl. 54 Ústavy Slovenskej republiky zákon môže sudcom obmedziť právo na podnikanie a inú hospodársku činnosť [...]. Pri výklade a uplatnení čl. 54 Ústavy Slovenskej republiky zrejme existuje dôvod pre odklon od doslovného výkladu tak, že právo na podnikanie a inú hospodársku činnosť sa bude interpretovať ako právo zhodné s úpravou čl. 35 ods. 1.⁴ Za zárobkovú činnosť môžeme považovať akúkoľvek činnosť, ktorá smeruje k obstaraniu zdrojov

¹ Totožné znenie je uvedené v § 23 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch“).

² zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov

³ OVEČKOVÁ, O., CSACH, K. Obchodné právo 1. Všeobecná časť a súťažné právo. Bratislava: Wolters Kluwer SR s. r. o., 2019, s. 115.

⁴ Drgonec, J. Ústava Slovenskej republiky. Teória a prax. Bratislava: C. H. Beck, 2015, s. 998.

obživy. Pre posúdenie otázky, či ide o zárobkovú (hospodársku) činnosť, je nerozhodná kvantitatívna stránka výšky zárobku (odplaty, ceny, iného príjmu).

Odpoveď na prvú otázku a druhú otázku

6. Zo žiadosti sudkyne vyplýva, že pod „bazárovým predajom na internete“ mala zrejme na mysli inzerciu predaja prostredníctvom webového sídla tretej osoby (napr. bazos.sk) alebo podobné zverejňovanie ponuky vecí na predaj (napr. na svojich účtoch na sociálnych sieťach). Kľúčové pre posúdenie, či ide o podnikanie je, či takáto činnosť naplňa materiálne znaky podnikania. Zo žiadosti sudkyne vyplýva, že mieni predávať vlastné nepotrebné a používané veci za cenu nižšiu než je cena, za ktoré ich nadobudla. Dosahovať zisk tu teda nie je cieľom. Napriek úmyslu opakovane takto nakladať so svojimi nepotrebnými a použitými vecami, nejde tu ani o plánovitosť v tom zmysle, že vec sa cielene kúpi za účelom jej ďalšieho predaja (ako je tomu typicky pri tovare v maloobchode). To, koľko vecí sa nakoniec predá, je skôr výsledkom rozhodnutia, kedy a či vôbec bude vec vyradená z používania, než predsavzatia každú vec nakoniec predat'.
7. Keďže však sudkyňa bude dosahovať z predaja vlastných nepotrebných a použitých vecí príjem, pôjde o hospodársku, resp. zárobkovú činnosť.
8. Každý sudca a každá sudkyňa sa môže rozhodnúť ako bude svoje (nepotrebné a použité) veci spravovať, či si tieto veci nechá, vyhodí ako odpad alebo scudzí, a to aj za odplatu. Uvedená činnosť tak predstavuje správu vlastného majetku.
9. **Činnosť popísaná v žiadosti, pokiaľ skutočne pôjde o predaj vlastných nepotrebných vecí, ktoré boli autenticky nadobudnuté pre osobné potreby a nie pre ďalší predaj, a za cenu nižšiu, ako bola ich obstarávacia cena, je zlučiteľná s výkonom funkcie sudcu, keďže predstavuje správu vlastného majetku.**
10. Nad rámec uvedeného je vhodné pripomenúť, že zdržanlivosť pri frekvencii spravovania svojho majetku scudzením za odplatu prispieva k minimalizovaniu rizík spojených s rôznymi typmi sporov, ktoré v tomto kontexte môžu vznikáť, a teda k minimalizovaniu rizík konfliktu takejto činnosti sudcu alebo sudkyne s ich povinnosťami vyplývajúcimi zo sudcovskej funkcie (čl. III ods. 8 Zásad sudcovskej etiky).

Odpoveď na tretiu otázku

11. Príjem z predaja vlastných vecí je sudkyňa povinná uvádzať v majetkovom priznaní, a to v časti Vyhlásenia týkajúceho sa príjmu z činností a funkcií podľa § 23 zákona o sudcoch.